Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 29 november 2017 *

”Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Upphovsrätt och närstående rättigheter – Direktiv 2001/29/EG – Artikel 5.2 b – Undantag för privatkopiering – Artikel 3.1 – Överföring till allmänheten – Särskilt tekniskt förfarande – Tillhandahållande av en molntjänst för fjärrstyrd videoinspelning (*cloud computing*) som möjliggör mångfaldigande av upphovsrättsskyddade verk utan att den berörda rättsinnehavaren har lämnat sitt tillstånd – Tjänsteleverantörens aktiva roll vid inspelningen”

I mål C-265/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Tribunale ordinario di Torino (domstolen i Turin, Italien) genom beslut av den 4 maj 2016, som inkom till domstolen den 12 maj 2016, i målet

VCAST Limited

mot

RTI SpA

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Bay Larsen samt domarna J. Malenovský (referent), M. Safjan, D. Šváby och M. Vilaras,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: handläggaren R. Schiano,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 29 mars 2017,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– VCAST Limited, genom E. Belisario, F. G. Tita, M. Ciurcina och G. Scorza, avvocati,

– RTI SpA, genom S. Previti, G. Rossi, V. Colarocco, F. Lepri, och A. La Rosa, avvocati,

– Italiens regering, genom G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av G. Galluzzo och R. Guizzi, avvocati dello Stato,

* Rättegångsspråk: italienska.

– Frankrikes regering, genom D. Colas och D. Segoin, båda i egenskap av ombud,

– Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och T. Rendas, samtliga i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom L. Malferrari och J. Samnadda, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 7 september 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, 2001, s. 10), bland annat artikel 5.2 b i det direktivet, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (EGT L 178, 2000, s. 1), samt av EUF-fördraget.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan VCAST Limited och RTI SpA angående frågan om tillhandhållande till VCAST:s kunder av en molntjänst för fjärrstyrd videoinspelning av bland andra RTI:s tv-sändningar är lagenligt.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Direktiv 2000/31

3 I artikel 3.2 i direktiv 2000/31 föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna får inte av skäl som omfattas av det samordnade området begränsa den fria rörligheten för de av informationssamhällets tjänster som har ursprung i en annan medlemsstat.”

4 I artikel 3.3 i direktiv 2000/31 föreskrivs att bland annat artikel 3.2 i det direktivet inte är tillämplig på de områden som anges i bilagan till det direktivet. Nämnda bilaga avser bland annat upphovsrätt och närstående rättigheter.

Direktiv 2001/29

5 I skäl 1 i direktiv 2001/29 anges följande:

”I fördraget föreskrivs upprättandet av en inre marknad och inrättandet av ett system som säkerställer att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids. En harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter bidrar till att uppnå dessa mål.”

6 I skäl 23 i nämnda direktiv anges följande:

”I detta direktiv bör upphovsmannens rätt till överföring till allmänheten harmoniseras ytterligare. Denna rätt bör förstås i vid mening och omfatta all överföring till allmänheten som inte är närvarande på den plats varifrån överföringen sker. Denna rätt bör omfatta all sådan sändning eller vidaresändning av ett verk till allmänheten på trådbunden eller trådlös väg, inklusive radio- och televisionssändningar. Denna rätt omfattar inga andra åtgärder.”

7 I artikel 2 i samma direktiv föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall föreskriva en ensamrätt att tillåta eller förbjuda direkt eller indirekt, tillfälligt eller permanent, mångfaldigande, oavsett metod och form, helt eller delvis

a) för upphovsmän: av deras verk,

b) för utövande konstnärer: av upptagningar av deras framföranden,

c) för fonogramframställare: av deras fonogram,

d) för framställarna av de första upptagningarna av filmer: av original och kopior av deras filmer,

e) för radio- och televisionsföretag: av upptagningar av deras utsändningar, trådöverförda såväl som luftburna, inklusive kabel- och satellitsändningar.”

8 Artikel 3.1 i direktiv 2001/29 har följande lydelse:

”Medlemsstaterna skall ge upphovsmän en ensamrätt att tillåta eller förbjuda varje överföring till allmänheten av deras verk, på trådbunden eller trådlös väg, inbegripet att verken görs tillgängliga för allmänheten på ett sådant sätt att enskilda kan få tillgång till dessa verk från en plats och vid en tidpunkt som de själva väljer.”

9 I artikel 5.2 b i direktivet föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna får föreskriva undantag eller inskränkningar från den rätt till mångfaldigande som avses i artikel 2 i följande fall:

…

b) För mångfaldigande på alla typer av medier utfört av en fysisk person för privat bruk och där syftet varken direkt eller indirekt är kommersiellt, under förutsättning att rättsinnehavarna får rimlig kompensation varvid hänsyn skall tas till huruvida de tekniska åtgärder som avses i artikel 6 har tillämpats på det berörda verket eller alstret eller inte.”

10 I artikel 5.5 i direktivet föreskrivs följande:

”De undantag och inskränkningar som föreskrivs i punkterna 1, 2, 3 och 4 får endast tillämpas i vissa särskilda fall som inte strider mot det normala utnyttjandet av verket eller annat alster och inte oskäligt inkräktar på rättsinnehavarnas legitima intressen.”

Italiensk rätt

11 Artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 har införlivats med italiensk rätt genom artikel 71 sexies i legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (lag nr 633 om upphovsrätt och närstående rättigheter) av den 22 april 1941, i den lydelse som var gällande vid tidpunkten för omständigheterna i det nationella målet (nedan kallad upphovsrättslagen). Artikel 71 sexies, som återfinns i avdelning II med rubriken ”Mångfaldigande för privat bruk” i den lagen har följande lydelse:

”1. Privat mångfaldigande av fonogram och videogram på alla typer av medier utfört av en fysisk person uteslutande för privat bruk är tillåtet, förutsatt att det görs utan vinstsyfte eller för syften som varken direkt eller indirekt är kommersiella samt under iakttagande av de tekniska åtgärder som avses i artikel 102 quater.

2. Sådant mångfaldigande som avses i punkt 1 får inte utföras av tredje man. Tillhandahållande av tjänster som har till syfte att möjliggöra privatkopiering av fonogram och videogram utförd av en fysisk person för privat bruk utgör mångfaldigande som omfattas av bestämmelserna i artiklarna 13, 72, 78 bis, 79 och 80.

…”

12 I artikel 71 septies i upphovsrättslagen föreskrivs följande:

”1. Upphovsmän och fonogramframställare samt ursprungliga framställare av audiovisuella verk, utövande konstnärer och videogramframställare samt deras rättsinnehavare har rätt till kompensation för privatkopiering av fonogram och videogram enligt artikel 71 sexies. När det handlar om apparater som uteslutande är avsedda för analog eller digital inspelning av fonogram eller videogram består denna kompensation av en andel av det pris som slutkunden betalar till återförsäljaren, som när det gäller apparater med flera funktioner beräknas på priset på en apparat med motsvarande egenskaper som den invändiga komponent som används för inspelning, eller, i det fall denna andel inte går att beräkna, på ett fast belopp per apparat. När det handlar om audiovisuella inspelningsmedier, som till exempel analoga medier, digitala medier, fasta eller flyttbara minnen avsedda för inspelning av fonogram eller videogram, utgörs kompensationen av ett belopp som står i proportion till dessa mediers inspelningskapacitet. När det handlar om system för fjärrstyrd videoinspelning ska kompensationen som avses i denna punkt betalas av den person som tillhandahåller tjänsten och stå i proportion till den intäkt som erhålls för tillhandahållandet av tjänsten.

2. Kompensationen i punkt 1 fastställs i enlighet med unionsrätten och under alla omständigheter med hänsyn tagen till rätten till mångfaldigande genom dekret från Ministro per i beni e le attività culturali (ministern för kulturarv och kulturverksamhet) som ska antas senast den 31 december 2009 efter att yttranden har inhämtats från den kommitté som avses i artikel 190 och de mest representativa branschorganisationerna för tillverkare av de apparater och medier som avses i punkt 1. Vid fastställandet av kompensationen ska hänsyn tas till huruvida de tekniska åtgärder som avses i artikel 102 quater används samt till andelen digital kopiering i förhållande till analog kopiering. Dekretet ska uppdateras vart tredje år.

…”

13 I artikel 102 quater i upphovsrättslagen föreskrivs följande:

”1. Innehavarna av upphovsrätter eller närstående rättigheter eller av sådana rättigheter som avses i artikel 102 bis 3 får på skyddade verk eller alster tillämpa effektiva tekniska skyddsåtgärder innefattande alla sorters teknik och alla sorters anordningar och komponenter som, enligt sin normala funktion, är ägnade att hindra eller begränsa handlingar som rättsinnehavarna inte godkänt.

2. Tekniska skyddsåtgärder ska anses vara effektiva om användningen av ett skyddat verk eller annat alster kontrolleras av rättsinnehavarna genom en åtkomstkontroll eller skyddsprocess, till exempel kryptering, kodning eller annan omvandling av verket eller alstret eller en kontrollmekanism för kopiering, som uppfyller skyddsändamålet.

3. Denna artikel hindrar inte att de bestämmelser om datorprogram som avses i avdelning I, kapitel IV, del VI, tillämpas.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

14 VCAST är ett företag, bildat enligt brittisk rätt, som ger sina användare tillgång till ett system på internet som gör det möjligt att spela in och lagra sändningar från italienska markbundna tv-kanaler i molnet (*cloud*), däribland sändningarna från RTI.

15 Av begäran om förhandsavgörande framgår att detta rent praktiskt sker genom att användaren väljer ut den sändning som ska spelas in på VCAST:s webbplats som innehåller alla program på de tv-kanaler som ingår i den tjänst som nämnda företag tillhandahåller. Användaren kan antingen ange ett visst program eller ett visst tidsintervall. Därefter fångar VCAST:s system upp tv-signalen med hjälp av sina egna antenner och spelar in det program som valts på den lagringsplats i molnet som användaren anvisat. Nämnda lagringsplats har användaren dessförinnan köpt av en annan leverantör.

16 VCAST har väckt talan mot RTI vid avdelningen för bolagsrätt vid Tribunale di Torino (domstolen i Turin, Italien) och har yrkat att det ska fastställas att den verksamhet som företaget bedriver är lagenlig.

17 Under förfarandets gång biföll Tribunale di Torino, genom beslut om interimistiska åtgärder av den 30 oktober 2015, delvis en begäran om interimistiska åtgärder som RTI framställt och förelade VCAST att upphöra med sin verksamhet.

18 Tribunale di Torino (domstolen i Turin) har funnit att utgången i det nationella målet delvis är beroende av en tolkning av unionsrätten, särskilt artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 och har därför vilandeförklarat målet samt begärt att domstolen ska meddela ett förhandsavgörande avseende följande frågor:

”1. Utgör unionsrätten – särskilt artikel 5.2 b i [direktiv 2001/29] (och [direktiv 2000/31] liksom grundfördraget) – hinder för sådana nationella bestämmelser som förbjuder näringsidkare att tillhandahålla privatpersoner så kallade molntjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, varvid näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen, utan att rättsinnehavaren har lämnat sitt tillstånd?

2. Utgör unionsrätten – särskilt artikel 5.2 b i [direktiv 2001/29] (och [direktiv 2000/31] liksom grundfördraget) – hinder för sådana nationella bestämmelser som ger näringsidkare rätt att tillhandahålla privatpersoner så kallade molntjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, även om näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen och även om rättsinnehavaren inte har lämnat sitt tillstånd, om rättsinnehavaren ges en schablonmässig kompensation som i huvudsak är knuten till ett system med tvångslicens?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Inledande synpunkter

19 Det följer av begäran om förhandsavgörande att den hänskjutande domstolen har antagit ett beslut om interimistiska åtgärder enligt vilket VCAST förelades att tillfälligt upphöra med sin verksamhet.

20 Den hänskjutande domstolen har ställt två frågor till EU-domstolen avseende denna verksamhet, varvid två motsatta antaganden gjorts. Det ena antagandet avser nationella bestämmelser som förbjuder sådan verksamhet och det andra antagandet förutsätter i stället att sådan verksamhet är tillåten.

21 Man kan härav dra slutsatsen att det inte är utrett att de bestämmelser som är i fråga i det nationella målet faktiskt innehåller ett förbud mot sådan verksamhet.

22 Under dessa omständigheter och i syfte att ge den hänskjutande domstolen ett användbart svar, kommer EU-domstolen att besvara dessa båda frågor tillsammans, utifrån antagandet att de nationella bestämmelserna tillåter utövandet av sådan verksamhet som är i fråga i det nationella målet.

23 Därutöver konstaterar EU-domstolen att den hänskjutande domstolen har sökt klarhet i om de nationella bestämmelser som är i fråga i det nationella målet är förenliga med unionsrätten och att den därvidlag inte endast har hänvisat till direktiv 2001/29, bland annat artikel 5.2 b i detsamma, utan även till direktiv 2000/31 och till ”grundfördraget”.

24 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 19 i förslaget till avgörande är den bestämmelse i direktiv 2000/31 som eventuellt är tillämplig i förevarande fall artikel 3.2, som förbjuder medlemsstaterna att begränsa den fria rörligheten för de av informationssamhällets tjänster som har ursprung i en annan medlemsstat. Enligt artikel 3.3 i samma direktiv är bland annat de begränsningar som följer av upphovsrätt och närstående rättigheter uteslutna från tillämpningsområdet för nämnda förbud.

25 Härav följer att bestämmelserna i direktiv 2000/31 inte är tillämpliga i ett sådant mål som det nationella målet som rör upphovsrätt och undantag från upphovsrätten.

26 Vad beträffar tolkningsfrågorna i den del som de avser ”fördraget”, erinrar EU-domstolen om att enligt fast praxis från EU-domstolen ska nationella åtgärder inom ett område där det har skett en harmonisering på unionsnivå bedömas mot bakgrund av harmoniseringsbestämmelserna (se, bland annat, dom av den 13 december 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, EU:C:2001:682, punkt 32, dom av den 24 januari 2008, Roby Profumi, C-257/06, EU:C:2008:35, punkt 14, och dom av den 1 oktober 2009, HSBC Holdings och Vidacos Nominees, C-569/07, EU:C:2009:594, punkt 26).

27 Det ska framhållas att ett av de mål som eftersträvas genom direktiv 2001/29 är, såsom framgår av skäl 1 i det direktivet, en harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om upphovsrätt och närstående rättigheter, i syfte att bidra till att uppnå målet att upprätta en inre marknad.

28 Det saknas således anledning att uttala sig om de frågor som ställts mot bakgrund av EUF-fördraget.

29 Under dessa omständigheter ska den hänskjutande domstolen, genom tolkningsfrågorna, anses ha sökt klarhet i om direktiv 2001/29, bland annat artikel 5.2 b i detsamma, utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de som är i fråga i det nationella målet, som ger näringsidkare rätt att tillhandahålla privatpersoner så kallade molntjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, genom ett it-system, varvid näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen, utan att rättsinnehavaren har lämnat sitt tillstånd.

Domstolens svar

30 Enligt artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 får medlemsstaterna föreskriva undantag eller inskränkningar från rätten till mångfaldigande, när det är fråga om mångfaldigande på alla typer av medier utfört av en fysisk person för privat bruk och där syftet varken direkt eller indirekt är kommersiellt.

31 I artikel 5.5 i samma direktiv anges dessutom att undantagen och inskränkningarna, bland annat de som föreskrivs i artikel 5.2 i direktivet, endast får tillämpas i vissa särskilda fall som inte strider mot det normala utnyttjandet av verket eller annat alster och inte oskäligt inkräktar på rättsinnehavarnas legitima intressen.

32 Vad gäller artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 erinrar domstolen inledningsvis om att enligt dess fasta praxis ska bestämmelser i ett direktiv som utgör undantag från en allmän princip som föreskrivs i samma direktiv tolkas restriktivt (dom av den 10 april 2014, ACI Adam m.fl., C-435/12, EU:C:2014:254, punkt 22 och där angiven rättspraxis). Härav följer att artikel 5.2 b ska tolkas restriktivt.

33 EU-domstolen har även slagit fast att en fysisk persons kopiering för privat bruk ska anses utgöra en handling som är ägnad att medföra skada för den berörda rättsinnehavaren, när detta sker utan föregående tillstånd från den rättsinnehavaren (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkterna 44–46).

34 EU-domstolen har därutöver angett följande. Artikel 5.2 b i direktiv 2001/29 ska visserligen förstås så, att undantaget för privatkopiering förvisso förhindrar rättsinnehavaren att stödja sig på sin ensamrätt att tillåta eller förbjuda mångfaldigande för att hindra privatkopiering av deras verk. Samtidigt ska denna bestämmelse inte anses medföra att upphovsrättsinnehavaren utöver denna uttryckligt stadgade inskränkning måste tolerera intrång i sina rättigheter i samband med privatkopiering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 april 2014, ACI Adam m.fl., C-435/12, EU:C:2014:254, punkt 31).

35 Av rättspraxis följer slutligen att det inte krävs att de berörda privatpersonerna förfogar över utrustning, apparater och medier för mångfaldigande för att de med framgång ska kunna göra gällande artikel 5.2 b i nämnda direktiv. De kan även tillhandahållas en tjänst för mångfaldigande av tredje man, vilket utgör den nödvändiga faktiska förutsättningen för att fysiska personer ska kunna erhålla privatkopior (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 oktober 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punkt 48).

36 Det är mot bakgrund av ovannämnda rättspraxis som det ska prövas huruvida en sådan tjänst som den som är i fråga i det nationella målet, vilken i relevanta delar beskrivits i punkterna 14 och 15 i förevarande dom, ska anses omfattas av tillämpningsområdet för artikel 5.2 b i direktiv 2001/29.

37 Det ska härvidlag konstateras att tjänsteleverantören i förevarande fall inte endast ombesörjer mångfaldigandet, utan därutöver – i syfte att mångfaldigande ska kunna ske – ger tillgång till vissa tv-kanalers sändningar så att det finns möjlighet till fjärrstyrd videoinspelning. Det ankommer således på kunderna själva att välja vilka sändningar som ska spelas in.

38 Härigenom fyller den tjänst som är i fråga i det nationella målet två funktioner, dels att säkerställa mångfaldigandet, dels att ställa de verk och alster som berörs till förfogande.

39 Undantaget för privatkopiering innebär att rättsinnehavaren måste avhålla sig från att utöva sin ensamrätt att tillåta eller förbjuda mångfaldigande utfört av fysiska personer för privat bruk under de förutsättningar som anges i artikel 5.2 b i direktiv 2001/29. Kravet på en restriktiv tolkning av detta undantag medför dock att rättsinnehavaren inte av det skälet fråntas sin rätt att förbjuda eller tillåta tillgång till de verk eller alster som nämnda fysiska personer skulle vilja mångfaldiga för privat bruk.

40 Det följer nämligen av artikel 3 i direktiv 2001/29 att det krävs tillstånd från rättsinnehavaren såvitt avser all överföring till allmänheten, inbegripet att ett skyddat verk eller alster görs tillgängligt för allmänheten. Detta förutsätter, såsom framgår av skäl 23 i samma direktiv, att rätten till överföring av verk till allmänheten ges en vid tolkning och anses omfatta all sändning eller vidaresändning av ett verk till allmänheten på trådbunden eller trådlös väg, inklusive radio- och tv-sändningar.

41 EU-domstolen har redan slagit fast att begreppet ”överföring till allmänheten” innehåller två kumulativa förutsättningar, nämligen ”överföring” av ett verk och överföring av detta verk till ”allmänheten” (dom av den 31 maj 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 37).

42 Vad för det första beträffar ”överföringen” ska det framhållas att detta begrepp omfattar alla sändningar av skyddade verk, oberoende av vilka medel eller tekniska processer som används (dom av den 31 maj 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 38).

43 Dessutom gäller att varje sändning eller vidaresändning av ett verk genom användning av en särskild teknik, i princip, ska tillåtas i varje enskilt fall av upphovsmannen i fråga (dom av den 31 maj 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 39).

44 För det andra krävs det, såsom det erinrats om i punkt 41 i förevarande dom, även att de skyddade verken faktiskt överförs till en ”allmänhet” för att agerandet ska omfattas av begreppet ”överföring till allmänheten” i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2001/29 (dom av den 31 maj 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 40).

45 Av EU-domstolens praxis följer att uttrycket ”allmänheten” avser ett obestämt antal potentiella mottagare och dessutom förutsätter ett ganska stort antal personer (dom av den 31 maj 2016, Reha Training, C-117/15, EU:C:2016:379, punkt 41).

46 I förevarande fall spelar tjänsteleverantören som är i fråga i det nationella målet in tv-sändningar och ställer dem till kundernas förfogande via internet.

47 Det är för det första uppenbart att de personer som leverantören riktar sig till utgör ”allmänheten” i den mening som avses i den rättspraxis som avses i punkt 45 i förevarande dom.

48 För det andra sker programföretagets ursprungliga sändning å ena sidan och den sändning som tjänsteleverantören som är i fråga i det nationella målet genomför å andra sidan under olika tekniska omständigheter, med användande av olika sätt att sända de skyddade verken, och var och en av dem är avsedda för allmänheten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 mars 2013, ITV Broadcasting m.fl., C-607/11, EU:C:2013:147, punkt 39).

49 Sändningarna i fråga utgör således olika överföringar till allmänheten och därför krävs att de berörda rättsinnehavarna lämnar sitt tillstånd med avseende på var och en av dem.

50 Under dessa omständigheter saknas det anledning att därefter undersöka om den allmänhet som överföringarna är avsedda för är exakt densamma eller om den allmänhet som tjänsteleverantören som är i fråga i det nationella målet riktar sig till är en ny allmänhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 mars 2013, ITV Broadcasting m.fl., C-607/11, EU:C:2013:147, punkt 39).

51 Härav följer att om rättsinnehavaren inte lämnar sitt tillstånd kan mångfaldigande av verk med användande av en sådan tjänst som den som är i fråga i det nationella målet inverka menligt på rättsinnehavarens rättigheter.

52 Således kan en sådan tjänst för fjärrstyrd videoinspelning inte anses omfattas av artikel 5.2 b i direktiv 2001/29.

53 Under dessa omständigheter saknas det anledning att pröva om de villkor som uppställs i artikel 5.5 i samma direktiv är uppfyllda.

54 Av det anförda följer att tolkningsfrågorna ska besvaras enligt följande. Direktiv 2001/29, bland annat artikel 5.2 b i detsamma, utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de som är i fråga i det nationella målet, som ger näringsidkare rätt att tillhandahålla privatpersoner så kallade molntjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, genom ett it-system, varvid näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen, utan att rättsinnehavaren har lämnat sitt tillstånd.

Rättegångskostnader

55 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället, bland annat artikel 5.2 b i detsamma, utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som de som är i fråga i det nationella målet, som ger näringsidkare rätt att tillhandahålla privatpersoner så kallade molntjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, genom ett it-system, varvid näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen, utan att rättsinnehavaren har lämnat sitt tillstånd.

Underskrifter